

κλείει ὅταν ὁ ἥλιος καίει πολὺ, προσφυλαττόμενον οὕτω ἐκ τῆς φθορᾶς, εὐρίσκον σκέπη κατὰ τοῦ ἡλίου ἐν τῷ πρασίῳ καλύμματι αὐτοῦ. Ἐνίοτε, ὅτε ἡ θερμότης εἶναι μεγάλη, κλείει περὶ τὴν ἐννάτην πρὸ μεσημβρίας ὥραν. Ἄνθη τινὰ κρεμῶσι τὰς κεφαλὰς τῶν τὴν νύκτα ὡς ἀποκοιμηθέντα, ἀλλὰ τὴν πρωτὴν ἀνεγείρουσιν αὐτὰς ἵνα ὑποδεχῶσι τὸ φῶς.

Ἄλλα ἔχουσιν ἴδιον χρόνον, καθ' ὃν ἀνοίγουσι. Τὸ ἐσπερινὸν ἢ ῥά νυκτερινόν (μαρπολούλουδον) δὲν ἀνοίγει πρὸ τῆς ἐσπέρας, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομά του. Τὸ ἄνθος, τὸ καλούμενον τετάρτη ὥρα, ἀνοίγει κατὰ τὴν ὥραν ταύτην μετὰ μεσημβρίαν. Ἐπάρχει ἕτερον ἄνθος, κοινῶς καλούμενον κοιμᾶται ἀπὸ μεσημβρίας, ἀνοίγει πάντοτε τὴν πρωτὴν καὶ κλείει τὴν μεσημβρίαν.

Πολλὰ ἄνθη διατηροῦνται ἐπὶ τινὰ χρόνον, ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα, ἅτινα διαρκοῦσι μόνον ὥρας τινάς. Τὰ ἐρυθρὰ ἄνθη τῆς λεπτῆς καὶ πλουσίας κυπαρίσσοαμπέλου ἀνοίγουσι τὴν πρωτὴν καὶ μετὰ μεσημβρίαν κλείουσιν, ἵνα μὴ ἀνοίξωσι πλέον ποτέ. Πλὴν ὑπάρχουσι πάντοτε κάλυκες τινές, ἵνα ἀνοίγωσι καθ' ἑκάστην. Εἶναι τερπνὸν εἰς τὸν ἀγαπῶντα τὰ ἄνθη νὰ βλέπῃ καθ' ἑκάστην πρωτὴν ὁρμαθὸν τῶν ὡραίων τούτων ἀνθέων μετὰ τοῦ βαθέως-πρασίνου χρώματος φύλλων τῆς ἀμπέλου ταύτης.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΣΑΜΩ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΤΟΣ

Ἐκ τῆς «Γεν. Ἐφημ. τῆς Ἑλλάδος» ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς :

«Ἐν Ἀργεῖ, Σαββάτῳ, 6 Ἰουλίου 1829.

»Ἐκ τῶν πολιτειογραφικῶν ἐξετάσεων, τῶν κατὰ τὰς ἀνατολικὰς ἐπαρχίας νεωστὶ γενομένων κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου ἐκείνου τοῦ Τμήματος, ἀνεκαλύφθησαν τὰ ἐξῆς περίεργα περὶ μακροβιότητος καὶ πολυτεκνίας, τὰ ὅποια εὐηρεστήθη νὰ μᾶς κοινοποιήσῃ ὁ κ. Ἰωάννης Κωλέττης.

»Εἰς κώμην τινὰ τῆς Σάμου, λεγομένην Σπαθαλαῖνα, κειμένην κατὰ τὸ δυτικοβόρειον τῆς νήσου, ζῶσι δύο γυναῖκες. Ἡ μὲν ὀνόματι Γραμματικὴ Χουσιᾶδαινα, ἐτῶν 130, ἔχει υἱὸν ἐννενηκοντούτην ὀνομαζόμενον Μιχάλην, καὶ θυγατέρας, ἐξ ὧν μία, ὀνομαζομένη Σοφία, ἐγέννησεν εἰς τρεῖς γένηας υἱοὺς ἐπτὰ, κατὰ μὲν τὰς δύο πρώτας ἀνὰ δύο, κατὰ δὲ τὴν τρίτην τρεῖς, καὶ οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν ἔζησαν, οἱ δὲ ἀπέθανον.

»Ἡ δὲ ἐτέρα λεγομένη Πασιαμανώλαινα, ἐτῶν 160, ἔχει υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Ἐκατήντησε δὲ τὸ γένος αὐτῆς νὰ ἀποξενωθῶν καὶ νὰ φθάσῃ εἰς γαμικὴν συγγενειάν.

»Εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον εὐρίσκεται ἔτι μία οἰκογένεια ὀνομαζομένη Καριωτογλαῖοι, συγχειμένη ἐκ δύο υἱῶν καὶ μιᾶς θυγατρὸς, οἵτινες ἐγέννησαν τριακονταδύο ἀρσενικά τέκνα, τὰ ὅποια ζῶσιν ὅλα.

»Εὐρίσκεται προσέτι καὶ τις ἱερεὺς Πέτρος ὀνομα-

ζόμενος, ὅστις ἐγέννησε μὲ τὴν γυναῖκά του δεκαοκτὼ υἱοὺς καὶ θυγατέρας, τοὺς ὁποίους ὅλους ὑπάνδρευσεν».

ΠΕΡΙ ΓΑΤΗΣ

Περὶ τῆς γάτας πολλάκις ἀκούομεν ὅτι οὐδὲ νοεῖ, οὐδὲ προσκολλᾶται ὡς ἄλλα ζῶα· εὐχάριστον ἐπομένως εἶναι νὰ δύναται τις ν' ἀναφέρῃ δύο παραδείγματα, καθ' ἃ τὸ ἐν ἂν οὐχὶ καὶ τὰ δύο τῶν προσόντων τούτων δείκνυται διὰ τοῦ θετικωτέρου τρόπου ἐν τῷ ζῳῳ τούτῳ. Κύριός τις, γράφων ἐξ Ἰνδιῶν εἰς φίλον τοῦ τινος ἐν Ἀγγλίᾳ, λέγει περὶ περσικῆς τινος γάτας τὰ ἐξῆς : Κατεκείμεν ἐπὶ ἐνὸς σοφᾶ, νωθρῶς ἀναγινώσκων ἐφημερίδα, ὅταν ὁ Τόμ (ἡ γάτα του) ἦλθε καὶ ἐκάθισε παρ' ἐμοὶ νιαουρίζουσα παραπονητικῶς, ὥστανε ἵνα προσελκύσῃ τὴν προσοχήν. Μὴ θέλων νὰ ταραχθῇ τὴν ἐδιώξα. Ἀλλὰ μετὰ τινος στιγμᾶς ἐπανῆλθε καὶ τώρα ἐπῆδυσεν ἐπὶ τοῦ σοφᾶ, ἔκτυττάζουσα με εἰς τὸ πρόσωπον, ἐπανελάβε τὸν θόρυβον μᾶλλον ἐντόνως. Ἀνυπομονήσας ἀποτόμως νῦν τὴν ἐδιώξα πάλιν. Τότε αὕτη ἐπῆγεν εἰς τὴν θύραν πλησίον δωματίου, καὶ ἵστατο ἐκεῖ νιαουρίζουσα θρηναδῶς. Τότε ὀργισθεὶς ἡγέρθη καὶ ἐπῆγα πρὸς αὐτήν. Πλησιάζας αὐτὴν ἐκίνησε εἰς τὴν ἀπωτέραν γωνίαν τοῦ δωματίου, τιθεμένη εἰς ἄμυναν καὶ ἀνορθοῦσα τὰς τρίχας τῆς οὐρᾶς τῆς. Ἀμέσως ἐνόησα ὅτι κάτι τι ἦτον ἐν τῷ δωματίῳ, τὸ ὅποιον ὁ Τόμ ᾔθελε νὰ ἐκδιώξῃ καὶ τῶντι παρατηρήσας πρὸς τὴν γωνίαν, ἀνεκάλυψα ὄφιν, περιτετυλιγμένον ὑπὸ τινὰ βιβλιοθήκην. Ὁ θόρυβος, ὃν ἐκ τῆς προσεγγίσεως ἡμῶν ἐκάμομεν, ἐξήγειρε τὸν ὄφιν, καὶ ἐπειράθη οὗτος νὰ φύγῃ, ἀλλ' ἀμέσως τὸν ἐξεπάστρεψα διὰ τοῦ πυροβόλου μου, τὸ ὅποιον ἦτο ἐκεῖ πλησίον πλήρες. Νὰ ἔβλεπες τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ Τόμ. Ἐδράμε μετὰ τῶν κνημῶν μου, τριβόμενος ἐπ' αὐτῶν θωπευτικῶς, ὥστανε ἔλεγεν εὐγε σου ἀφέντη ! Ὁ ὄφιν εἶχε μῆκος 5 ποδῶν καὶ ἐπτὰ δακτύλων.

Ὁ φίλος, πρὸς ὃν ταῦτα ἐπεστάλησαν, διηγῆθη καὶ αὐτὸς ὅτι πρὸ τινων ἐτῶν, ὅταν ἐν Ἰνδίας μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐσπέραν τινὰ βροχεράν μετὰ τὸ δεῖπνον συνήχθη ἡ οἰκογένεια ἐν τινὶ δωματίῳ, ἀκρωμένη ἐνὸς ἀναγινώσκοντος ἐνδιαφέρουσιν ἱστορίαν. Μία γάτα, τὴν ὁποίαν ἡγάπα πολὺ ὁ οἰκογενειάρχης, εἰσέρχεται τὸ δωμάτιον, πηδᾷ ἐπὶ τῶν γονάτων του, καὶ κινουμένη ἀνησυχῶς ἤρξατο νιαουρίζουσα ἐντονώτερον τοῦ συνήθους. Ὁ γηραιὸς κύριος, ὡς εἶχεν συνήθειαν, ἤρχισε νὰ θωπεύῃ τὴν γάταν, προσδοκῶν ὅτι ἤθελεν οὕτω τὴν ἡσυχάσει, ἀλλὰ ματαίως. Ἐδείκνυε σημεῖα ἀνυπομονησίας πηδῶσα ἄνω καὶ κάτω, νιαουρίζουσα ἰσχυρῶς καθ' ὅλον τὸν χρόνον. Ἀνυπομονήσας ὁ κύριος ἐκάλεσε ὑπηρετὴν νὰ ἐκδιώξῃ τὴν γάταν τοῦ δωματίου, ἀλλ' ἡ γάτα οὐδόλως ὑπέκυψε εἰς τὸ μέτρον τοῦτο καὶ διὰ τῶν ὀνύχων τῆς ἐκράτειτο ἐκ τῶν γονάτων τοῦ κυρίου τῆς· ἀλλὰ ἐγερθεὶς ὁ κύριος ὅπως ἐκβίασεν τὴν ἀπομάκρυσιν τῆς γάτας, βλέπει κάτωθι τραπέζης καὶ πλησίον τῶν

ποδῶν του μικρὸν δηλητήριον ὄφιν, ὅστις ἤθελε τὸν δαγκάσει, ἐὰν ἤθελε τὸν ἐνοχλήσει, ἢ τὸν πατήσῃ ἐξ ἀπροσεξίας. Τὸ ἔντομον ἀμέσως ἐφονεύθη καὶ ἡ γὰρ αἵμα ἔπαυσε τὸ νιαοῦρισμα.

ΜΑΪΟΣ

Ὁ Μάιος εἶναι ὁ μὴν τῶν ἀνθέων, ὁ μὴν, καθ' ὃν ἡ φύσις ἅπασα περιβάλλεται τὰς τερπνοτέρας καλλο- νὰς τῆς, τὰς βαλσαμώδεις αὔρας τῆς, τὰ εὐώδη ἄνθη, τὰς μελωδίας τῶν πτηνῶν, τοὺς τερπνοὺς ζεφύρους. Ὡνομάσθη δὲ Μάϊος πρὸς τιμὴν τῶν πατρικίων ἢ γερουσιαστῶν οἵτινες ἐκαλοῦντο *maiores* ἢ *maiores* (ἀρχαῖοι, γέροντες). Κατ' ἄλλους ὅμως ἐκλήθη οὕτω ἐκ τῆς Μαΐας ἢ Μαΐας (*Majia*) μητρὸς τοῦ Ἑρμοῦ.

Κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον οἱ ἀρχαῖοι, καθὼς καὶ οἱ νεώτεροι, ἔχειρότων τὴν εὐθυμίαν, τὴν ἀνανέωσιν τῆς φύσεως, τὴν ἐποχὴν τῶν ἀνθέων, . . . τοῦ ἔρωτος . . . τῆς ζωῆς . . . Διὰ τοῦτο ὁ Μάιος ἦτο πάντοτε ἀφι- ερωμένος εἰς ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις. Εἰς τὴν Ῥώμην κατὰ τὴν α'. Μαΐου ἐπανηγυρίζετο ἡ ἑορτὴ τῆς Κα- λῆς Θεᾶς (*Bona Dea*), ἥτις κατὰ τινες εἶναι ἡ Κυ- βέλη, ἣν οἱ Ἕλληνες συνέχεον μετὰ τὴν Ῥέαν, ἢ τὴν μητέραν πάντων Γαῖαν. Διὰ τῆς λατρείας τῆς ἀρχι- κῆς ταύτης Θεότητος παριστάνετο συνήθως ἡ ἰδέα μιᾶς γονίμου, ὑπερτάτης καὶ οὐρανίου οὐσίας, αἰτίας πάσης φυσικῆς τῶν ὄντων ἀναπτύξεως, σύμβολον τῆς εὐφορίας καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐνοργάνων ἐπὶ τῆς γῆς ὄντων.

Τὸ ἔθιμον τοῦτο τοῦ ἑορτάζειν τὴν α'. Μαΐου σώ- ζεται εὐτυχῶς ἔτι καὶ παρ' ἡμῖν, καθ' ὅλην τὴν Ἑλ- λάδα. Καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα Μάης ἔμεινε παρ' ἡμῖν εἰς τὸν στέφανον τῶν ἀνθέων, ἅτινα συλλέγοντες εἰς τοὺς κήπους καὶ τοὺς ἀγροὺς τὴν αὐγὴν τῆς Πρωτο- μαγίας, προσαρτῶμεν ἔπειτα πρὸ τῶν θυρῶν τῶν οἰ- κιδῶν μας πρὸς ἀγαθὸν οἰωνισμόν τοῦ ἔτους. Ἄπορον ὅμως πῶς διετηρήθη καὶ ἡ κατὰ παράδοσιν μεταδο- θεῖσα πρόληψις τοῦ νὰ θεωρῶμεν τοὺς κατὰ τὸν Μάιον τελουμένους γάμους ἢ καὶ τὰς φυτουργίας, ὡς ἀπαι- σίους καὶ δυσοίωνους, ἐνῶ τὸ σύμβολον τοῦ μηνὸς τού- του, οἱ Διὸς υἱοί, εἶναι σύμβολον ἀγάπης καὶ γονι- μότητος.

Ν. Π. Θ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

*** Πρὸ πολλοῦ διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ παρηγάγομεν κί- νησιν, θερμότητα καὶ φῶς, ἐσχάτως δὲ καὶ συνομιλίαν, γραφὴν καὶ ἰχνογραφίσεις διὰ τοῦ τηλεγράφου ἐπετελεσθη- σαν. Ἀλλὰ νῦν φαίνεται, πρόκειται καὶ νὰ βλέπωμεν διὰ τοῦ μαγικοῦ σύμματος. Δόκτωρ τις, Αἰῆς τοῦνομα, ἐκ τῆς Βηθλεὲμ, οὐχὶ τῆς Ἰουδαίας, ἀλλὰ τῆς Πενσυλβανίας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ἐφεύρεν ἐργαλεῖον, ὅπερ καλεῖ διάφωτον, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν δύναμιν νὰ δεικνύῃ ἐν κατόπτρῳ εἰς τὸ ἐν ἄκρον τὴν εἰκόνα οἰουδήποτε ἀντικειμένου, τεθειμένου ἁ- πέναντι ἀντιστοίχου κατόπτρου εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον. Δη- μοσία ἐκθεσις τοῦ ἐργαλείου τούτου ἐγένετο ἐσχάτως ἐν τῇ πόλει Ρεϊδιν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

*** Μετὰ τὴν πληρωμὴν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως

εἰς τὴν Γερμανίαν ἢ Γαλλίαν ἔχει τὰ μέγιστον ἐθνικὸν χρ. ἐο ἐν τῷ κόσμῳ, ἀνεργόμενον εἰς 22,500,000,000 φρ. ἢ το εἰς 625 φρ. κατὰ κεφαλὴν.

*** Ἡ Ῥωμανία ἔχει ἤδη κατασκευασμένους σιδηροδρό- μους ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς, ἔχοντας ἑκτασίαν 1387 χιλιο- μέτρων.

*** Ὑπὲρ τοὺς 52,222 μετανάσται ἀπεβιάσθησαν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου. Κατὰ τὸ αὐτὸ διά- στημα χρόνου τὰ ἀπελθόν ἔτος μόνον 15,716 μετανά- στευσαν.

*** Παρασκευάζεται διεθνὴς ἐκθεσις ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ διὰ τὸ ἔτος 1883.

*** Ὁ πρῶτος ἀνακαλύψας τὰ ἐν Καλιφορνίᾳ χρυσορυ- χεῖα ἐν ἔτει 1849 εὐρίσκειται νῦν πένης ἐν Πενσυλβανίᾳ, ἄγων τὸ 79 ἔτος τῆς ἡλικίας του· μέχρι τοῦ 30 ἔτους τῆς ἡλικίας του ὑπηρετεῖ εἰς τὸν γαλλικὸν στρατόν.

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ

Μιὰ μέρ' ἕνα παιδάκι
πήγ' ἐπάνω στὸ βουνό,
νὰ μαζεύσῃ χορταράκια
γιατὶ ἦτο ὀρφανό.

Εἶχε μάτια δακρυσμένα
πότε τὸ πιαναν λυγμοί,
γιατὶ εἴξευρε στὸ σπῆτι
ποῦ δὲν εἶχανε ψωμί.

Ὁ βορειὰς ψυχρὸς φουσούσε
ἐκεῖ πάνω στὸ βουνό,
ζεστά ροῦχα δὲν φορούσε
τὸ καυμένο τ' ὀρφανό.

Καλαθάκι ἐκρατοῦσε
κ' εἶχε χόρτα ἀρκετὰ,
στὴ μανουλά του νὰ πάγῃ
νὰ δειπνήσουν με αὐτά.

Ἐκατέβαινε νὰ φύγῃ
βλέπ' ἐμπρός' ἄλλα παιδιὰ,
ποῦ χαν' ἄνθη μαζευμένα
τὸ καθ' ἕνα στὴν ποδιά.

Πέτε με καλὰ παιδιὰ
μὴ με κρύψετε ὦ! μὴ,
τ' ἔχετε μέσ' τὴν ποδιά σας
μήπως ἔχετε ψωμί;

Ἄνθη ἔχομε μικρὴ μου
μαζευμέν' ἀπ' τὸ βουνό,
δὲν μοῦ λές γιατί δακρύζεις
μήπως εἶσαι ὀρφανό;

Ἐχ' ὀρφάν' ἀπὸ πατέρα
ἢ μαμά μου μόνον ζῇ,
κάποτ' ἔρχεται στὰ χόρτα
καὶ τὰ βγάζουμαι μαζύ.

Τοῦτα τρῶμε γιὰ ψωμάκι
κι' ἀπ' ἐπάνω τὸ νερό,
τοῦτα τρώγῃ καὶ κοιμάται
τὸ μικρὸ μας τὸ μωρό.

Ἐλυτήθηκαν τ' ἄθωα
τὰ παιδάκια τὰ μικρά,
τ' ὀρφανὸ παρηγοροῦσαν
χύναν δάκρυα πικρά.

Τὸ μικρότερο τῶ λέγει
στάσου τώρα στὴ στιγμή,
εἰς στὸ σπῆτι μας νὰ πάγῃ
νὰ σέ φέρ' ἐγὼ ψωμί.

Τί καλὰ παιδιὰ ποῦ εἴσθε
φαίνεσθε πολὺ σεμνὰ
ἐστὶ πάντοτε λυπεῖσθε
ὅταν δῆτε ὀρφανὰ;

Πήγαινε καλὸ παιδάκι τρέξε μὴν ἀργοπορεῖς,
τὸ καλὸ ποῦ θὰ με κάμεις ἀπ' ἀλλοῦ θὰ νὰ τὸ εὐρῇς.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Αἱ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης, με- τὰφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, ἐν Ἀθήναις. Τύποις α' Ἀ- θηναϊδὸς 1880.—Εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται ἐν τῷ Τυπογραφεῖ τῆς ΑΘΗΝΑΙΔΟΣ.

Ὁ ΣΙΑ, τραγωδία εἰς 5 πράξεις, μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Π. Παπαδημητρίου καὶ Γ. Κ. Περγαμηνοῦ, ἐν Ἀθήναις. Τύποις Ἀθηναϊδὸς. 1880.